

Sygn. akt IV CNP 35/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T.
z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt VIII Ca (...),
w sprawie z powództwa P. Spółki Akcyjnej w B.
przeciwko I. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2020 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy w T. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 4 października 2018 r.

Od tego wyroku powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zarzucając naruszenie art. 385¹ § 1 zd. 2 k.c. w zw. z art. 58 § 3 k.c. oraz art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim, art. 385¹ § 1 zd. 2 k.c. w zw. z art. 58 § 3 k.c. oraz art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim, a także naruszenie art. 385² k.c. w zw. z art. 385¹ § 1 k.c.

Skarżąca wskazała, że "nie jest i nie było możliwe wzruszenie wyroku Sądu Okręgowego w T. Wydział VIII Cywilny Odwoławczy z dnia 20 lutego 2019 r.,

wydanego w sprawie o sygn. akt: VIII Ca (...), albowiem brak jest podstaw do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a zaskarżone orzeczenie, zgodnie z art. 398 § 1 k.p.c. nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - pomijając inne ograniczenia - jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy zmiana lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wymaganie to wynika z przyjętego przez prawodawcę założenia, że odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa przewidziana w art. 77 Konstytucji i art. 417¹ § 2 k.c. może wchodzić w grę tylko wtedy, gdy strona poszkodowana uczyniła wszystko co możliwe, aby nie dopuścić do powstania szkody. Obowiązkiem strony jest zatem wykorzystanie wszystkich istniejących w systemie środków prawnych i dopiero ich bezskuteczność lub brak może - w wypadku wystąpienia szkody - uzasadniać odpowiedzialność państwa.

Do wymogów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, od których zależy jej dopuszczalność należy wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Spełnienie tego wymogu oznacza konieczność przedstawienia przez skarżącego odpowiedniego wywodu prawnego, zawierającego analizę przysługujących środków prawnych i przedstawienie argumentacji, że w konkretnej sprawie żaden z tych środków prawnych nie mógł doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia.

Ograniczanie się przez skarżącego do stwierdzenia, że zaskarżony wyrok „nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną” i „brak jest podstaw do złożenia skargi o wznowienie postępowania” nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Z tego względu skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jw